

عنوان مقاله:

دستورپرسی، سیر تحول نظریه های زبان شناختی

محل انتشار:

فصلنامه پازند، دوره 15، شماره 58 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهلا آربین پور - پژوهشگر، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

لیلا فیاضی بارجینی - دانشجوی دکتری زبان شناسی همگانی دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

دستورپرسی یکی از انواع اختلالات زبان پرسی است. در اختلال دستورپرسی که به عنوان یکی از نمونه های شناخته شده زبان پرسی مطرح است، جریان گفتار قطع نمی شود، بلکه گفتار دچار نابسامانی هایی می شود که عمدتاً اختلال در ساختار دستوری یا نحوی زبان ایجاد می کند. در پژوهش حاضر تلاش شده است ضمن مروری بر سیر تحول نظریه های دستورپرسی، دیدگاه های مطرح درباره این موضوع از آغاز تاکنون به صورت اجمالی بررسی شود. به این منظور دو فرض مبنای اصلی قرار گرفته است. بر مبنای فرض اول، روند تغییرات بالینی در دستورپرسی از ابتدا تاکنون یکسان بوده است و دیگر آن که نظریه جامع و یکپارچه ای در زمینه بیان پیچیدگی های نشانگان دستوری وجود ندارد. روش پژوهش از نوع مروری است. در این مقاله سیر تحول نظریه ها در قالب رویکرد زبان شناختی درک و تولید در دستورپرسی مطرح شده اند. در طول تاریخ بررسی های دستورپرسی، پژوهشگران و محققان توانسته اند تقریباً به طور کامل به مشخصات همگانی دستورپرسی دست یابند و در این زمینه یکدستی مشاهده می شود. اما به نظر می رسد هیچ گونه نظریه جامعی وجود ندارد که بتواند به طور کامل پیچیدگی نشانگان دستورپرسی را توضیح دهد. همچنین، نشان داده شد که چگونه و به چه دلایلی در طول تاریخ این نظریه ها تغییر یافته اند.

کلمات کلیدی:

دستورپرسی، زبان پرسی، زبان پرسی بروکا، نظریه های نحوی، درک و تولید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1418357>

